

Take so bile zgage in nezgode našega Petra na potu k stricu. Naposled se je vse dobro izšlo. Vendar ti, mladi čitatelj, ne želim, da bi doživel kaj sličnega, kakor je doživel naš Peter Smola!

Meni je ta povest, ki sem jo slišal, potujoč po tistih krajih, tako ugajala, da sem jo sklenil podati tudi naši mladini, kar izpolnujem po mnogih letih šele danes. Naj bi ti bila v zabavo in pouk.

Jutro.

»Dobro jutro, solnce,
kje si se mudilo?«
Daljne, lepe kraje
vse sem obhodilo.

»A zakaj si, solnce,
se sinoči skrilo?«
Da bi laže danes
bolj svetló svetilo.

V roso bom sejalo
bisere blesteče;
če za mano hodiš,
v tvoje srce — sreče!

Ivan Anreht.

Poletni dan.

Poletni dan nad jasnim poljem ...
Razpaljeno pripeka solnce
na grudo pod vročino žgočo,
ognjeni zublji spo čez holmce.

Kot kače sikajo med travo
jeklene v senožetih kose;
otira kmet si znojno čelo
in si želi hladilne rose.

Nekje hreščeče vpije žolna
in žejni zemlji dež naznanja —
in ta že sladkih upanj polna
o blagoslovu božjem sanja ...

Miroslav Kunčič.

